

Bijlage 1

Planvoornemen Monniken Schiermonnikoog: Waar gaat het om?

Peter Thissen, 26.10.2016

In deze notitie wordt zo beknopt mogelijk informatie gegeven over de achtergronden en doelstellingen van het verlangen van de monniken om zich definitief te vestigen op Schiermonnikoog op een zorgvuldig geselecteerde locatie in een zo goed mogelijk in natuur en landschap ingepast duurzaam gebouw. Daarbij wordt verwezen naar 11 andere notities en rapporten. Deze notitie beoogt de verbanden te leggen tussen die 11 bijlagen.

Aanleiding

In het najaar van 2013 kwamen de cisterciënzer monniken van Abdij Sion in Diepenveen bij Deventer na ampel onderzoek en beraad tot de slotsom, dat zij hun Rijksmonumentale gebouwen en terreinen moesten verlaten omdat hun ruimte- en energiegebruik (ecologische voetafdruk) onaanvaardbaar hoog was gezien hun beperkte aantal. Zij besloten te verhuizen en zich te richten op een vernieuwing van hun spiritualiteit en levenswijze op basis van een eigentijdse vertaling van de eeuwenoude principes van hun orde.

Het is de individuele roeping van iedere monnik te zoeken naar God en dit te doen in stilte, afzondering en eenvoud in een gemeenschap van mannen met een gelijksoortig levensdoel. Daarbij streven zij naar goede verhoudingen met de natuur en de mensen, om te beginnen in hun nabijheid.

De monniken zoeken daartoe naar een passende en geschikte vestigingsplaats, die hun stap aansprekend en bekend zou kunnen maken bij een breed publiek. Dit laatste komt voort uit hun verlangen om met hun initiatief en streven een nieuwe generatie monniken aan te spreken en daarmee continuïteit van het monastieke leven te bewerkstelligen.

Waarom Schiermonnikoog?

Nadat een oriëntatie op mogelijkheden in de regio rond Deventer weinig aanknopingspunten opleverde werd, mede door de historische banden, Schiermonnikoog genoemd. Eind januari 2014 werd de burgemeester bezocht en ingelicht.

Burgemeester Stellinga onderkende onmiddellijk het marketing-effect voor het eiland van wat hij noemde 'de terugkeer van de monniken op Schiermonnikoog'.

Ook bij anderen bleek het idee van de monniken om zich te vestigen op het eiland, dat hun voorgangers in de twaalfde eeuw vorm en naam verleenden en vervolgens van Staatswege in 1580 moesten verlaten, enorm tot de verbeelding te spreken. En dit met name ook bij de eilanders, die hun nagedachtenis al die eeuwen zo opvallend in ere gehouden hebben.

Alle monniken, die Schiermonnikoog daarna individueel hebben bezocht om zelf te ervaren of sfeer en gevoel pasten bij hun uitgangspunten ervoeren de welwillendheid en het welkom en keerden positief terug in Diepenveen. Een aantal kernwaarden van het eiland – rust, stilte, eenvoud, natuur, gastvrijheid – sporen zeer wel met de kernwaarden van de monniken.

Dit laatste, samen met het feit dat een 'terugkeer' van cisterciënzers, die aan de oorsprong staan en de naam verleenden aan Schiermonnikoog, hier en nationaal zo enorm tot de verbeelding blijkt te spreken en daarmee nu al geleid heeft tot bekendheid en vindbaarheid van de monniken op Schiermonnikoog, heeft geleid tot het verlangen zich hier dan ook definitief te vestigen.

Daarmee kan het pionierswerk van de cisterciënzers vanaf 1098 in Cîteaux (Frankrijk) via de activiteiten vanuit het klooster in Rinsumageest (12^e, 13^e eeuw) op de zandplaat, die tot het eiland Schiermonnikoog werd, door een vernieuwende en eigentijdse, geheel bij het eiland passende kloosterverstiging op Schiermonnikoog worden doorgezet naar de toekomst.

Een toekomst, die continuïteit geeft voor de monniken en die bijdraagt aan de bekendheid en aantrekkingskracht van Schiermonnikoog.

Niettemin bleek het bereiken van consensus over de concretisering van de voornemens zowel intern, maar zeker extern – in de regionale en topleiding van de orde tot aan de Heilige Stoel toe – nog veel tijd en hoofdbrekens te kosten. Op 30 oktober 2015 kwam eindelijk de vereiste toestemming voor verkoop van bezittingen en verhuizing. Zowel de verkoop van hun bezit als de verhuizing naar een tijdelijke vestiging op Langestreek 9 voor de vier kwartiermakers – de broeders Alberic (abt), Jelke (prior), Paulus en Vincentius – werden nog in 2015 geëffectueerd. De oudste drie broeders en de kluisenaar verhuisden naar het moederhuis in Westmalle (België), om daar het gereedkomen van een nieuwe definitieve vestiging af te wachten.

Locatiekeuze op het eiland

Intussen leidde onderzoek in de loop van 2014 tot de conclusie, dat geen enkel bestaand pand op Schiermonnikoog zou kunnen voldoen aan de eisen en wensen voor een definitieve vestiging. Duidelijk werd eveneens, dat het geen sinecure zou zijn een passende en geschikte plek te vinden waar gebouwd zou mogen worden, gegeven de ruimtelijke en ecologische kwaliteiten en structuur van het eiland.

Gemeente, provincie, de vereniging Natuurmonumenten en het Nationaal Park Schiermonnikoog zijn vervolgens bereid gevonden om experts in een Projectgroep Huisvesting Monniken Schiermonnikoog af te vaardigen, om zo verantwoord en zorgvuldig mogelijk de mogelijkheden betreffende locatiekeuze en inpassing van een nieuwe huisvesting te verkennen.

Uit eigen veldonderzoek naar voren gekomen locaties zijn vervolgens in deze Projectgroep besproken, geëvalueerd en deels afgevoerd. Andere locaties zijn vanuit de groep aangebracht en eveneens onder de loep genomen, onder meer de locaties Westerburenweg. Ook de monniken zelf hebben alle locaties meermaals bezocht, en hun ervaringen, gevoelens en gedachten besproken en kenbaar gemaakt.

In de Projectgroep zijn in het najaar van 2015 uiteindelijk 11 keuzecriteria betreffende kwalitatieve eisen en haalbaarheid samengebracht in een scoretabel voor de vier laatst overgebleven locaties, waaronder die aan de Westerburenweg. De scores per criterium en per locatie zijn vervolgens gezamenlijk in de Projectgroepvergadering naar voren gebracht, besproken en bepaald en enkele weken daarna vastgesteld.

De locatie aan de Westerburenweg tussen Karrepad en Klein Zwitserland kwam hieruit duidelijk als de meest geschikte naar voren. Ook de monniken deelden deze uitkomst. *Deze zogenaamde 'Paardenbaklocatie' is beschreven in bijlage 4.*

Voor uitgebreidere informatie over het locatiekeuzeproces wordt verwezen naar bijlage 2 Startnotitie en bijlage 3 Eindverslag Projectgroep Huisvesting Gemeente Schiermonnikoog en bijlage 12.

Op 15 januari 2016 hebben de monniken vervolgens in een brief aan B&W verzocht om – in principe – bestuurlijke medewerking te verlenen aan de realisatie van een vestiging op de voorkeurslocatie en aandacht en adviezen gevraagd voor de meest geëigende vormgeving, afstemming en communicatie met betrekking tot de nog te volgen processen en procedures.

Het College van B&W heeft op 23 februari 2016 schriftelijk gereageerd en de monniken welkom geheten als inwoners van Schiermonnikoog. Het College schrijft verder: "Uw locatiekeuze voor de Westerburenweg als meest geschikte plek vinden wij niet onlogisch. Voorshands zijn wij van mening dat op deze plek een klooster inpasbaar is. In principe kunt u dan ook rekenen op onze medewerking. Wij tekenen er wel bij aan dat het uiteindelijk de gemeenteraad van Schiermonnikoog is die moet beslissen of op deze plek een klooster in de door u voorgestelde vorm gebouwd mag worden. De aanloop naar een raadsbesluit over deze vraag omvat bovendien raadpleging van de commissie Ruimtelijke Ontwikkeling en raadpleging van de bewoners van het eiland."

Ontwerp van het nieuwe klooster

De monniken hebben ervoor gekozen om vervolgens een geschikt en realiseerbaar nieuw klooster, passend op de 'paardenbaklocatie' te laten ontwerpen door architect Huib Ribbens van agNOVA te Amersfoort.

Verwezen wordt naar bijlage 5 Uitgangspunten bij het ontwerp en bijlage 6 Ontwerp van architect Huib Ribbens (agNOVA): Het Nieuwe Klooster.

Passende huisvesting volgt uit de essentie van de levenswijze van de monniken en voorziet in ieders behoefte aan een eigen plek – studio, soms met werkruimte – en in plekken voor gemeenschappelijk bijeen zijn – vooral de bidplaats en de refter (eetzaal).

Van binnen moet het gebouw op het religieuze leven van de monniken gericht zijn.

Van buiten moet het een onopvallend onderdeel van het eiland zijn.

Het wezen van het klooster is: centraal de bidplaats – waar de monniken zeven maal per etmaal samenzijn voor gebed, zang, schriftlezing, liturgie en meditatie – en daaromheen eenvoudige woonwerkverblijven.

Bijzondere aandacht is in het ontwerp besteed aan de vormgeving van de bidplaats. De plattegrond is ovaal met een uitloper naar het noordoosten, waar de kap oploopt naar een smalle punt tot 14 meter hoogte met een onbereikbaar hoog venster op het oosten om het ochtendlicht binnen te laten. De eerste samenkomst is al om 04.15 uur in de nacht/ochtend, de laatste kort voor de bedtijd om 20.00 uur, en daartussenin nog vijf per dag. Alle getijdengebeden zijn voor bezoekers bij te wonen, als zij zich tevoren gemeld hebben.

De binnenkant van de bidplaats vormt een sacrale ruimte, waarbij de uitloper naar boven verwijst naar het Goddelijke en het ochtendlicht in het oosten.

Bij de vormgeving van de kap van de bidplaats heeft de architect zich laten inspireren door het door de westenwind hoog opwaaiend duinzand en de windgeschoren kruin van de

bomen – zoals de vrijstaande berk langs de Kooiweg – en op de karakteristieke stapsgewijs oplopende daklijn van veel typische dorpswoningen op het eiland.

De centrale situering en de vormgeving van de bidplaats zijn uniek en sterk afwijkend van de bouwhistorie van de cisterciënzers, evenals het ontbreken van een ommuurd buitenerf en tuin bij het klooster. Dat laatste wordt gecompenseerd door een relatief hoog ommuurd balkon op het dak boven de eetzaal, waar een monnik in stilte en eenzaamheid in de buitenlucht kan verblijven, met maximale privacy.

In totaal worden 10 permanente verblijven gebouwd, binnen het ontwerp uitbreidbaar tot maximaal 14.

De gebouwen worden opgetrokken in een bouwlaag – behalve de buitenruimte, een technische ruimte en de kap van de bidplaats – met gebruik van zoveel mogelijk natuurlijke, duurzame, energiearme materialen. Het complex zal in hoge mate zelfvoorzienend zijn met onder meer zonnepanelen en een warmtepomp. Er zal geen gasaansluiting zijn.

De eerste bouwlaag zal door inpassing in het landschap grotendeels onttrokken worden aan het zicht. Wel onopvallend opvallend zichtbaar is het met vergrijzend hout gedekte dak van de bidplaats met de hoge punt als een soort baken, dat verwijst naar de stille aanwezigheid van de monniken.

Ecologisch onderzoek

Pas als er een ontwerp is en de precieze plek op de locatie bekend is, kunnen ecologische en inpassingsonderzoeken gedaan worden.

Er is voor gekozen om al deze gedegen onderzoeken – als huiswerk – te laten doen vóór de openbare presentatie van het planvoornemen aan de eilanders in het Dorpshuis. Dit omdat de plannen dan zóver zijn ontwikkeld en de consequenties zóver zijn onderzocht, dat er sprake is van goed presentabele, haalbare en concrete plannen. Vragen en opmerkingen van de eilanders en andere belanghebbenden kunnen dan ook serieus en concreet worden beantwoord en besproken. De monniken vinden dit een betere aanpak dan eerst globale en daarom wat vage plannen te presenteren, waarbij vele vragen zouden moeten worden beantwoord met: "Dat zoeken we nog verder uit".

Dat neemt niet weg, dat het nog steeds om plannen gaat en dat de locatie nog moet worden verworven en alle formele aanvragen nog moeten volgen. Eerst moeten de eilanders in een informerende fase volop in de gelegenheid gesteld worden om te laten weten, wat zij van de plannen vinden.

Daarom is aan ecologisch adviesbureau Altenburg & Wymenga gevraagd alle natuurwaarden op de locaties aan de Westerburenweg in beeld te brengen evenals de effecten van de nieuwbouw op de planlocatie.

Zie dit rapport als bijlage 7.

Een samenvatting van de conclusies van dit ecologisch rapport is als bijlage 8 beschikbaar.

Het doel van het ecologisch onderzoek is het inventariseren van de flora en fauna in de planlocatie en omgeving en eventuele negatieve effecten van de uitvoering van het plan in kaart te brengen.

Deze effecten zijn beoordeeld in het kader van alle geldende regelgeving (Natuurbeschermingswet, provinciale Omgevingsverordening (Natuurnetwerk Nederland c.q. Ecologische Hoofd Structuur EHS) en Flora- en Faunawet). Verder zijn aanbevelingen gedaan over hoe met effecten om te gaan en adviezen gegeven over hoe natuurwaarden ter plaatse bevorderd kunnen worden.

Het realiseren van dit bouwplan op de paardenbaklocatie blijkt een beperkte aantasting van natuurwaarden met zich te brengen, die naar verwachting gecompenseerd kan worden op de locatie zelf, uiteraard in overleg met en ter beoordeling van het bevoegd gezag.

Inpassingsonderzoek

Aan de specialisten van bureau BügelHajema uit Leeuwarden is gevraagd om een onderzoek te doen naar de ruimtelijke inpasbaarheid van het nieuwbouwplan op de beoogde planlocatie.

Het rapport van BügelHajema is als bijlage 9 beschikbaar.

De conclusies van BügelHajema zijn:

- het klooster is een planinitiatief dat door zijn functie en grootte onvergelijkbaar is met reguliere of recreatieve woningen;
- door de aard van deze functie dient het enigszins afgezonderd gesitueerd te zijn;
- daarbij zijn dominant: religieuze activiteiten en een bijzondere, stille en compacte vorm van wonen; hiervoor is een bestemmingsplanwijziging nodig;
- de voorgestelde situering is in cultuurhistorisch en stedenbouwkundig opzicht te verantwoorden;
- met enige maatregelen is het gebouw ter plaatse goed in het landschap in te passen, namelijk zodanig, dat de eerste bouwlaag overwegend aan het zicht wordt onttrokken.

Bestemming(swijzigingen)

De huidige bestemming van de planlocatie is vastgesteld in het vigerende Bestemmingsplan Schiermonnikoog-Dorp als 'Natuur' met een aanduiding 'specifieke vorm van recreatie – paardenbak'.

Overigens is op Structuurplankaart II van het Structuurplan Schiermonnikoog uit 2005 als mogelijkheid aangegeven, dat de planlocatie gebruikt zou kunnen worden voor de vestiging van een huifkarrenbedrijf en manege.

De vigerende bestemming zal voor realisatie van het planvoornemen van de monniken moeten worden gewijzigd in een nauwkeurig op het nieuwe gebruik toegeschreven bestemmingsbeschrijving die zodanig zal zijn, dat alleen de cisterciënzer monniken er kunnen wonen. Dit vergt een formele wettelijke procedure. De aanvraag hiervoor zal pas worden ingediend indien de algemene stemming onder de eilanders positief zal zijn ten aanzien van het gepresenteerde planvoornemen van de monniken.

Wanneer het nieuwe klooster zal zijn gerealiseerd en op enig moment onverhoopt zou blijken, dat de monniken geen toekomst meer zouden hebben, dan zal de bestemming wederom in een wettelijke procedure door de gemeenteraad moeten worden gewijzigd in een alsdan te kiezen bestemming.

Zonder die nieuwe bestemmingswijziging zal alsdan geen enkel gebruik van de gebouwen door wie dan ook zijn toegestaan. Opnieuw kiezen voor 'natuur' als bestemming is dan ook mogelijk, waarna de gebouwen worden gesloopt.

Fotomontage toekomstig zicht op het nieuwe klooster

Als bijlage 10 is een fotomontage bijgevoegd van het zicht op het nieuwe klooster vanuit de hoek Karrepad/Westerburenweg, na voltooiing van de door BügelHajema voorgestelde landschappelijke inpassingsmaatregelen: enigszins verhogen van de bestaande duinwal en beplanten met gebiedseigen plantensoorten.

Het gaat hier om een montage op basis van de hoogtekaart Nederland van dit gebied en ervan uitgaande dat de bovenkant van de begane grondvloer op het niveau van de voormalige paardenbak zal liggen. Een nog uit te voeren inmeting ter plaatse van de planlocatie en een verfijning van de maatvoering van het plan, onder meer in relatie tot de grondwaterstand, zal de betrouwbaarheid van dit beeld van de toekomstige werkelijkheid moeten bevestigen.

Het landschapsinrichtingsplan zal daar mede op worden gebaseerd, in overleg met de ecooloog.

Behandeling planvoornemen nieuw klooster

Zoals met de gemeente is afgesproken wordt in de zogenaamde informerende fase deze informatie – het huiswerk, dat de monniken vanzelfsprekend vonden om tot een doordachte en concrete planpresentatie te komen – door het College van B&W desgewenst ter kennis gebracht aan de Gemeenteraad en in ieder geval doorgestuurd naar de Commissie Ruimtelijke Ontwikkeling (RO) met het verzoek deze vrij te geven voor een openbare presentatie en bespreking in het Dorpshuis.

Zo nodig worden de plannen na de presentatie en bespreking in het Dorpshuis aangepast.

Pas wanneer de stemming van de eilanders ten aanzien van de plannen van de monniken overwegend positief is, wordt de informerende fase beëindigd en worden de aanvragen voor een bestemmingsplanwijziging en een omgevingsvergunning (v/h bouwvergunning) voorbereid en ingediend. Dan start de formele, wettelijke fase.

De kernvraag van de monniken aan de eilanders

Monniken zijn gewone mensen, zoals u en ik. Maar ze maken een zeer bijzondere levenskeuze. Ze wijden hun leven aan het zoeken naar God, het onberedeneerbare, het gevoelsmatige, het ongrijpbare, het eeuwige.

Dat doen ze op basis van eeuwenoude regels van hun voorgangers, in stilte, in afzondering en eenvoud. In verbinding en evenwicht met de natuur en de mensen in hun nabijheid en ver weg. Hier en nu, onbevangen en onthecht, vermijdend hetgeen hen kan afleiden van hun levensdoel en roeping. Niet om zich te verbergen of zich aan iets te onttrekken, maar juist om in stilte en afzondering verbinding en diepte te zoeken.

Daartoe zoeken de monniken een stille en voldoende afgezonderde plek als permanente verblijfplaats, niet te ver van de natuur en de mensen, omdat ze die plek nodig hebben in verband met hun levenskeuze en levenswijze.

Ze denken met de paardenbaklocatie een zeer geschikte en passende plek gevonden te hebben, een plek waar zij zich goed bij voelen. Op een bekend en aansprekend eiland waar zij hun levenswijze zó hopen te kunnen vernieuwen en aanpassen aan deze tijd, dat deze plek ook gevonden wordt door een nieuwe generatie monniken.

De ligging aan de rand van de bebouwde kom van het dorp, temidden van uitsluitend recreatiewoningen en juist buiten doorgaand dorpsverkeer, zorgen voor voldoende stilte en

afzondering. De opgaande duinen rondom de beoogde bouwlocatie zorgen voor een redelijk besloten karakter met de nodige privacy, een soort rugdekking.

Al deze hoedanigheden van dit perceel geven de monniken het gevoel, dat dit een goede en geschikte locatie voor een definitieve huisvesting zal zijn, door de situering op een stille, verkeersluwe plek, en niet ver van zowel natuur en zee als van het dorp.

Ook de Egbertkapel is via Zwarteduinenweg en Zwarteduinenpad gemakkelijk bereikbaar.

De kernvraag van de monniken aan de eilanders van Schiermonnikoog is:

Gunnen de eilanders hen die geschikte en passende plek tussen dorp en opgaand duinlandschap om hun nieuwe klooster te bouwen, hun bijzondere leven te leiden en hun streven naar continuïteit en duurzaamheid vorm te geven?

Geven de eilanders de monniken dat voorrecht om daar permanent te verblijven, in eenvoud, stilte en relatieve afzondering, maar in alle openheid en in verbinding met mens en natuur, voor zover hen dat niet afleidt van hun levenswijze en streven?

In de loop van 2016 hebben de monniken veel mensen op het eiland ontmoet en gesproken. *In juni 2016 schreven zij hier zelf over in een brochure van hun hand: De geboorte van een toekomst en de zoektocht naar een bestaan op Schiermonnikoog, zie bijlage 11.*

Wat de monniken zelf aan de eilanders schreven

“Hoe klein het eiland en zijn bevolking ook is, wij beseften vanaf het begin heel goed dat wij als nieuwkomers weinig zicht hadden op de situatie, zowel geografisch als sociaal. Wij hebben ons daarom laten leiden door mensen van het eiland: anderen die beter zicht hebben dan wijzelf, meer kennis van zaken hebben en bovendien bestuurlijk betrokken zijn. Waarbij uiteraard beluisterd is wat wij als monniken nodig hebben, maar telkens ook minstens evenveel gekeken is naar het belang van het eiland in het algemeen, en naar de natuur, de eilandbewoners en de eilandgasten in het bijzonder.

Toen we op de Langestreek gingen wonen reageerden velen verbaasd: “dat is toch geen plek voor jullie?”. Dit laat zien dat juist een klooster dat herkenbaar is als klooster, gebouwd op een plek die dat kloosterkarakter onderstreept, werkelijk waarde aan het eiland kan toevoegen. Wij herkennen echter de terughoudendheid om op dit eiland te bouwen op een plek waar nog niet is gebouwd. Met elkaar hebben wij ons afgevraagd wat een klooster aan

het eiland toevoegt. En op welke locatie deze toegevoegde waarde het beste tot uiting komt. In de keuze voor de Westerburenweg zijn de belangen samengekomen van zowel de monniken als de verschillende partijen in de projectgroep, die nauw bij het eiland en de natuur betrokken zijn.

Wij zijn verheugd over de uitkomst. De afstand tot het dorp is uitstekend, noch te dichtbij noch te veraf. Het gebouw kan tussen de lage duinen grotendeels verborgen blijven. Het is nauwelijks wandel- of struingebied. De oude paardenbalk ligt er momenteel verwaarloosd bij, het is cultuur noch natuur. En er zijn aanwijzingen dat onze vestiging een toegevoegde waarde voor de natuur aldaar zou kunnen bieden – het onderzoek daarnaar is nog gaande.

Meerwaarde voor Schiermonnikoog

Wij zijn ervan overtuigd dat de aanwezigheid van een klooster in de traditionele zin, waarin monniken volgens de cisterciënzer traditie binnen een besloten kloostergemeenschap leven, niet alleen voor ons de manier is om kandidaten voor het monnikenleven te trekken. Het biedt ook een symbolische meerwaarde voor Schiermonnikoog: het klooster zou één van de iconen van het eiland kunnen worden. Wij gelden niet alleen als toeristische attractie die wij ongetwijfeld zijn (als wij bijvoorbeeld in habijt rondlopen), maar bieden het eiland met ons klooster een extra onderscheidend vermogen ten opzichte van de andere Waddeneilanden.

'Des monniks'

Bij dit alles wordt van onze kant niet eens een speciale actie gevraagd, onze werkelijke waarde lijkt puur te ontstaan door onze aanwezigheid, door zo typisch mogelijk 'des monniks' te zijn. Het lijkt niet te gaan om wat wij monniken DOEN, maar om het feit dat wij er ZIJN. De inzet die werkelijk van ons wordt gevraagd ligt binnen, in de gemeenschap en in de eenzaamheid. De weg van de monnik vindt ook grotendeels binnen het klooster plaats, en is intensief en veeleisend, hoewel de stille vreugde van Gods aanwezigheid met ons meegaat.

Onze leefwijze als monnik wordt wellicht het beste omschreven in het Vormingsplan van onze orde:

" De verschillende elementen van de cisterciënzer-leefwijze, zoals gehoorzaamheid, nederigheid, ascese, eenzaamheid en stilte, leiden alle op hun manier naar die innerlijke vrijheid waardoor men de zuiverheid van hart en de ononderbroken aandacht voor God bereikt. Toch wordt het cisterciënzer-charisma vooral in het heel eigen en delicate evenwicht tussen geestelijke lezing, liturgie en arbeid uitgedrukt."

Van buiten gezien lijkt een leven in een dergelijk klooster, in eenzame afzondering en stilte, een luxueuze positie, waar het leven – ook spiritueel – wel erg gemakkelijk gemaakt wordt. Sommigen zien het zelfs als een vorm van beschermd wonen, maar schijn bedriegt helaas. Wij hebben veel kandidaten gehad en velen zijn met spijt weggegaan omdat ze het kloosterleven domweg niet aankonden. Wij hebben ondervonden dat een sterke motivatie (roeping) om al je kaarten op God te zetten echt nodig is – anders is het kloosterleven niet vol te houden.

Wij leggen vertrouwen in de gedachte dat een nieuw klooster op Schiermonnikoog een nieuwe generatie monniken aanspreekt en daarmee de geboorte van onze toekomst betekent.

Vrede,

Broeders Alberic (abt), Jelke (prior), Paulus en Vincentius "

De vier monniken voelen zich zeer thuis op Schiermonnikoog, ondanks de beperkingen van hun tijdelijke huisvesting aan Langestreek 9.

Inmiddels heeft broeder Jos, afkomstig van een andere orde, zich bij hen gevoegd met het verlangen tot hun gemeenschap toe te treden. De toetredingsprocedure zal zeker nog 3 jaar vergen.

De drie oudste monniken, de broeders Romero, Columba en Aloysius en de kluizenaar broeder David zijn broederlijk opgenomen in de abdij van Westmalle in België en maken het goed. Toch missen zij hun medebroeders op Schiermonnikoog, die hen medio oktober nog hebben bezocht in Westmalle.

Broeder David ziet uit naar het moment dat hij naar een kluis op het eiland kan verhuizen.